

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΙΑΓΚΟΓΛΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΗΣΑΪΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΓΙΑΓΚΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1Η Α1-ΓΙΑΓΚΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

28/04/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2Η Α1-ΓΙΑΓΚΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

12/05/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ Α1 Διδασκαλιών της αξιολογούμενης εκπαιδευτικού ΓΙΑΓΚΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ Σκοπός της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών είναι η βελτίωση της ατομικής τους απόδοσης και η προαγωγή και βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας του παιδαγωγικού, διδακτικού και υποστηρικτικού έργου που προσφέρεται στο πλαίσιο της δημόσιας εκπαίδευσης. Έχει πρωτίστως διαμορφωτικό χαρακτήρα, θέτοντας στο επίκεντρο την αυτοβελτίωση του εκπαιδευτικού και την συνεχιζόμενη και ολιστική επαγγελματική του εξέλιξη (ΚΥΑ αρ.9950/ΓΔ5/27-1-2023. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης της εκπαιδευτικού Γιαγκογλου Δήμητρας στο πεδίο Α1 που αφορά το διδακτικό και παιδαγωγικό έργο στην τάξη, συμφωνήθηκαν μεταξύ της παραπάνω αξιολογούμενης εκπαιδευτικού και της αξιολογήτριας Λαζαρίδου Ισαΐας συναντήσεις προετοιμασίας, προκειμένου να αναλυθεί η διαδικασία και οι παράμετροι της αξιολόγησης. Στη συνέχεια, σε συμφωνημένη ώρα/ημέρα, η αξιολογήτρια παρακολούθησε την αξιολογούμενη εκπαιδευτικό σε δύο διδασκαλίες. Με βάση τις συναντήσεις προετοιμασίας των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δυο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης, τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των διδασκαλιών, την εκθέση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία, που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό φάκελό της και τα τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, το εκπαιδευτικό έργο της εκπαιδευτικού Γιαγκογλου Δήμητρας στο πεδίο Α1 κρίνεται «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ». Το έργο της εκπαιδευτικού στο πεδίο Α1 αξιολογήθηκε με βάση την προετοιμασία των δύο διδασκαλιών, την ετοιμότητα των γνωστικών αντικειμένων, τη διδακτική μεθοδολογία και τις πρακτικές, το παιδαγωγικό κλίμα και τη διαχείριση της τάξης και τον αναστοχασμό

των διδασκαλιών στο 12ο Νηπιαγωγείο Βέροιας. Η παρατήρηση των δύο διδασκαλιών στο πεδίο Α1 πραγματοποιήθηκε στο τμήμα του 12ου Νηπιαγωγείου Βέροιας, όπου διδάσκει η αξιολογούμενη εκπαιδευτικός, και αφορούσε δύο διακριτά αλλά παιδαγωγικά αλληλοσυνδεόμενα θεματικά πεδία του Προγράμματος Σπουδών. Η πρώτη διδασκαλία εντάχθηκε στο Θεματικό Πεδίο Γ. Παιδί και Θετικές Επιστήμες με τίτλο «Ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν», με σκοπό την ευαισθητοποίηση των μαθητών γύρω από την προστασία της ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος, μέσα από την καλλιέργεια στάσεων σεβασμού προς τους ζωντανούς οργανισμούς και την ανάπτυξη διερευνητικής σκέψης. Η δεύτερη διδασκαλία εντάχθηκε στο Θεματικό Πεδίο Δ. Παιδί, Σώμα, Δημιουργία και Έκφραση με τίτλο «Οι μπάλες του Γουίνι», με σκοπό τη γνωριμία των μαθητών με διαφορετικά αθλήματα και τον αντίστοιχο εξοπλισμό τους (μπάλες), καθώς και την ανάπτυξη κινητικών, συνεργατικών και γνωστικών δεξιοτήτων μέσα από βιωματικές και παιγνιώδεις δραστηριότητες. Και στις δύο διδακτικές παρεμβάσεις αναδείχθηκε η ικανότητα της εκπαιδευτικού να συνδέει ουσιαστικά διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα με τις εμπειρίες και τα ενδιαφέροντα των παιδιών, αξιοποιώντας σύγχρονες παιδαγωγικές πρακτικές και δημιουργώντας πλούσια μαθησιακά περιβάλλοντα που ενίσχυσαν τη συμμετοχή, τη διερεύνηση και τη βιωματική μάθηση.

α) Προετοιμασία διδασκαλίας: Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών η εκπαιδευτικός προετοίμασε τις διδασκαλίες της εξαιρετικά, τόσο ως προς τον επιστημονικό και παιδαγωγικό σχεδιασμό όσο και ως προς τη μεθοδική οργάνωση του μαθησιακού περιβάλλοντος, του εκπαιδευτικού υλικού και των διδακτικών στρατηγικών. Στην πρώτη διδασκαλία, με τίτλο «Ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν», η εκπαιδευτικός παρουσίασε προσεγμένο σχεδιασμό, βασισμένο στη διερευνητική μάθηση, στη συνεργατική προσέγγιση και στην αξιοποίηση σύγχρονων ψηφιακών εργαλείων. Οι διδακτικοί στόχοι ήταν σαφείς, αναπτυξιακά κατάλληλοι και ρεαλιστικοί, καθώς συνέδεαν τη γνωστική κατανόηση του φαινομένου της εξαφάνισης των ζώων με την καλλιέργεια περιβαλλοντικής συνείδησης και την ανάπτυξη ψηφιακού γραμματισμού. Η αξιοποίηση της μασκώτ της τάξης ως αφηγηματικής αφόρμησης ενεργοποίησε αποτελεσματικά την πρότερη γνώση και δημιούργησε αυθεντικό ενδιαφέρον για διερεύνηση. Η προετοιμασία του εποπτικού υλικού υπήρξε ευρηματική, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τους κρυπτογραφημένους κώδικες, οι οποίοι λειτούργησαν ως εργαλείο ανακάλυψης και ενίσχυσαν τη γνωστική ενεργοποίηση των παιδιών. Παράλληλα, η αξιοποίηση εργαλείων Τεχνητής Νοημοσύνης και η εμπλοκή των μαθητών στη διατύπωση κατάλληλων προτροπών (prompts) ανέδειξαν έναν σύγχρονο και καινοτόμο σχεδιασμό, που συνέδεσε οργανικά τη γνώση με τον ψηφιακό μετασχηματισμό της μάθησης. Στη δεύτερη διδασκαλία, με τίτλο «Οι μπάλες της Γουίνι», η εκπαιδευτικός επέδειξε εξίσου υψηλή ποιότητα προετοιμασίας, διαμορφώνοντας ένα συνεκτικό και βιωματικό μαθησιακό πλαίσιο. Ο σχεδιασμός της διδασκαλίας οργανώθηκε σε διακριτές φάσεις (εξοικείωση, επισκόπηση, επεξήγηση, εμπλουτισμός, εκτίμηση), με λογική σειρά και εξελικτική πορεία από την πρότερη γνώση έως την εμπέδωση και τον αναστοχασμό. Οι στόχοι της διδασκαλίας αποτυπώθηκαν με σαφήνεια σε επίπεδο γνώσεων, δεξιοτήτων και στάσεων, ενσωματώνοντας στοιχεία κινητικής αγωγής, συνεργασίας, διερεύνησης και εισαγωγικού προγραμματισμού. Η προετοιμασία του υλικού υπήρξε πολυτροπική και παιδαγωγικά στοχευμένη, με αξιοποίηση φυσικών αντικειμένων, έντυπου και οπτικοακουστικού υλικού, αλλά και εκπαιδευτικής ρομποτικής μέσω της μελισσούλας BeeBot. Η χρήση των κουτιών με τις διαφορετικές μπάλες λειτούργησε ως ισχυρό ερέθισμα διερεύνησης, ενώ η δραστηριότητα ρομποτικής ανέδειξε την οργανική σύνδεση της γνώσης με την επίλυση προβλήματος και την ανάπτυξη υπολογιστικής σκέψης. Κοινό χαρακτηριστικό και των δύο διδασκαλιών υπήρξε η ουσιαστική ενσωμάτωση διαφοροποιημένων πρακτικών μάθησης. Η εκπαιδευτικός είχε προβλέψει εναλλακτικές μορφές συμμετοχής και υποστήριξης, τόσο μέσα από την ετερογενή ομαδοσυνεργατική σύνθεση όσο και μέσω διαφοροποιημένων εργαλείων έκφρασης και υποστήριξης (εικόνες, ζωγραφική, κάρτες κατεύθυνσης), διασφαλίζοντας ισότιμη πρόσβαση όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία. Παράλληλα, η συστηματική αξιοποίηση του διαγράμματος KWLH και στις δύο παρεμβάσεις κατέδειξε οργανωμένη μεταγνωστική προσέγγιση και συνεχή παρακολούθηση της μαθησιακής πορείας των παιδιών. β) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκε ότι η εκπαιδευτικός επέδειξε υψηλό επίπεδο ετοιμότητας ως προς τα γνωστικά αντικείμενα που δίδαξε, αναδεικνύοντας επιστημονική εγκυρότητα, επικαιροποιημένη γνώση και ιδιαίτερα αποτελεσματική ικανότητα μετασχηματισμού του γνωστικού περιεχομένου σε παιδαγωγικά κατάλληλη σχολική γνώση για την προσχολική ηλικία. Η γνωστική της επάρκεια αποτυπώθηκε τόσο στην ορθή διαχείριση του επιστημονικού περιεχομένου όσο και στη δυνατότητά της να το προσαρμόζει στις αναπτυξιακές ανάγκες, τα βιώματα και τις μαθησιακές δυνατότητες των νηπίων. Στην πρώτη διδασκαλία, με τίτλο «Ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν», η εκπαιδευτικός προσέγγισε το γνωστικό αντικείμενο των φυσικών επιστημών με σαφή επιστημονική τεκμηρίωση, εστιάζοντας σε ουσιαστικά περιβαλλοντικά ζητήματα, όπως η απειλή της εξαφάνισης ειδών και οι παράγοντες που επηρεάζουν την εξαφάνιση τους. Η αξιοποίηση πίνακα αναφοράς για την επιβεβαίωση των πληροφοριών διασφάλισε την επιστημονική ακρίβεια της μαθησιακής διαδικασίας, ενώ η ενσωμάτωση εργαλείου Τεχνητής Νοημοσύνης κατέδειξε υψηλό βαθμό επικαιροποίησης της γνώσης και σύνδεσης της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης με σύγχρονες τεχνολογικές πρακτικές. Στη δεύτερη διδασκαλία, με τίτλο «Οι μπάλες της Γουίνι», η εκπαιδευτικός επέδειξε αντίστοιχα υψηλή ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο της κινητικής αγωγής, προσεγγίζοντας με ακρίβεια και παιδαγωγική

σαφήνεια τη σχέση μεταξύ αθλητικών οργάνων (μπάλες) και αθλημάτων. Η επιστημονική εγκυρότητα της διδασκαλίας αποτυπώθηκε στην ορθή αντιστοίχιση των διαφορετικών ειδών μπάλας με τα αντίστοιχα αθλήματα και στη λειτουργική σύνδεση της γνώσης με τις εμπειρίες και την καθημερινότητα των παιδιών. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε βιωματικές, αισθητηριακές και κινητικές μορφές μάθησης, μετατρέποντας μια πληροφορία ταξινόμησης σε ενεργητική διερεύνηση και πρακτική εφαρμογή. Η ενσωμάτωση της εκπαιδευτικής ρομποτικής (BeeBot), του υπολογιστή και του tablet ανέδειξε επικαιροποιημένη διδακτική αντίληψη, καθώς συνέδεσε το γνωστικό αντικείμενο με την ανάπτυξη δεξιοτήτων όπως η επίλυση προβλήματος, η λογική σκέψη και ο βασικός προγραμματισμός. Και οι δύο διδασκαλίες ανέδειξαν την ικανότητα της εκπαιδευτικού να μετασχηματίζει το επιστημονικό περιεχόμενο σε σχολική γνώση, αξιοποιώντας βιωματικές, διερευνητικές και παιγνιώδεις στρατηγικές που ανταποκρίνονταν στις γνωστικές και αναπτυξιακές δυνατότητες των μαθητών.

αγ) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκε ότι η εκπαιδευτικός αξιοποίησε σύγχρονες διδακτικές μεθόδους και πρακτικές πλήρως εναρμονισμένες με τα χαρακτηριστικά της προσχολικής ηλικίας, τις μαθησιακές ανάγκες των νηπίων και τις απαιτήσεις των γνωστικών αντικειμένων. Η διδακτική της προσέγγιση χαρακτηρίστηκε από σαφή οργάνωση, ενεργητικές και συμμετοχικές στρατηγικές μάθησης, βιωματική και διερευνητική προσέγγιση, διαφοροποιημένη διδασκαλία και ουσιαστική αξιοποίηση σύγχρονων τεχνολογικών εργαλείων. Κοινός άξονας και των δύο διδασκαλιών υπήρξε η αξιοποίηση αφηγηματικού πλαισίου μέσω της μασκώτ της τάξης (Γουίνι), η οποία λειτούργησε ως ισχυρό εργαλείο κινητοποίησης του ενδιαφέροντος και συναισθηματικής εμπλοκής των παιδιών. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε με συνέπεια τη στρατηγική του προβληματισμού και της διερεύνησης, δημιουργώντας αυθεντικές μαθησιακές συνθήκες μέσα στις οποίες τα παιδιά καλούνταν να διατυπώσουν υποθέσεις, να ανακαλέσουν εμπειρίες, να θέσουν ερωτήματα και να αναζητήσουν απαντήσεις. Η συγκεκριμένη πρακτική ενίσχυσε τη σύνδεση της νέας γνώσης με την προϋπάρχουσα εμπειρία και καλλιέργησε ενεργητική στάση απέναντι στη μάθηση. Ιδιαίτερα αποτελεσματική υπήρξε η συστηματική αξιοποίηση του διαγράμματος KWLH και στις δύο διδακτικές παρεμβάσεις, ως εργαλείου ενεργοποίησης της πρότερης γνώσης, καταγραφής μαθησιακού στόχου, παρακολούθησης της μαθησιακής εξέλιξης και ενίσχυσης του αναστοχασμού. Η οργάνωση της εργασίας των μαθητών υπήρξε εξαιρετικά λειτουργική και αποτελεσματική, με εναλλαγή μεταξύ ολομέλειας, μικρών ομάδων και μαθησιακών κέντρων. Η ομαδοσυνεργατική μάθηση αξιοποιήθηκε ουσιαστικά ως βασική διδακτική στρατηγική, ενισχύοντας τη συνεργασία, την επικοινωνία, την ανταλλαγή ιδεών και τη συλλογική επίλυση προβλημάτων. Στην πρώτη διδασκαλία, η δραστηριότητα αποκρυπτογράφησης των κωδικών ενεργοποίησε τη συλλογική σκέψη και τη σύνθεση πληροφοριών, ενώ στη δεύτερη διδασκαλία η διερεύνηση των χαρακτηριστικών κάθε μπάλας στα μαθησιακά κέντρα και η σύνδεσή τους με τα αντίστοιχα αθλήματα ενίσχυσε τη διερευνητική μάθηση και τη συνεργατική λήψη αποφάσεων. Η εκπαιδευτικός ενσωμάτωσε με ιδιαίτερη επιτυχία τις Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών στη μαθησιακή διαδικασία ως οργανικό μέρος της διδακτικής πράξης. Στην πρώτη διδασκαλία, η αξιοποίηση εργαλείου Τεχνητής Νοημοσύνης ως μέσου διερεύνησης και άντλησης πληροφοριών αποτέλεσε σύγχρονη και καινοτόμο διδακτική επιλογή, ενισχύοντας τον ψηφιακό γραμματισμό των παιδιών και καλλιεργώντας δεξιότητες διατύπωσης κατάλληλων ερωτημάτων. Στη δεύτερη διδασκαλία, η εκπαιδευτική ρομποτική μέσω του BeeBot λειτούργησε ως γνωστικό εργαλείο ανάπτυξης λογικής σκέψης, χωρικού προσανατολισμού, ακολουθίας και επίλυσης προβλήματος, προσδίδοντας στη μάθηση διαθεματικό και βιωματικό χαρακτήρα. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η συστηματική εφαρμογή διαφοροποιημένων διδακτικών πρακτικών και στις δύο διδασκαλίες. Η εκπαιδευτικός προέβλεψε εναλλακτικούς τρόπους συμμετοχής και έκφρασης για μαθητές με διαφορετικό επίπεδο ετοιμότητας ή μαθησιακές δυσκολίες, αξιοποιώντας οπτικές αναπαραστάσεις, ζωγραφική, υποστηρικτικό υλικό και ετερογενείς ομάδες συνεργασίας. Οι πρακτικές αυτές διασφάλισαν ισότιμη πρόσβαση στη γνώση και ενίσχυσαν τη συμμετοχή όλων των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία. Η επικοινωνιακή της ικανότητα υπήρξε ιδιαίτερα ανεπτυγμένη, καθώς παρείχε σαφείς, ακριβείς και κατανοητές οδηγίες, προσαρμοσμένες στο αναπτυξιακό επίπεδο των μαθητών. Μέσα από κατάλληλες ερωτήσεις, διευκρινίσεις και ενθαρρυντική στάση, ενίσχυσε τη λεκτική έκφραση, την αιτιολόγηση των σκέψεων και την αυτονομία των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία. Τέλος, ιδιαίτερη σημασία είχε η αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης, καθώς η συνεχής παρατήρηση, οι παρουσιάσεις των ομάδων, η συμμετοχή στις δραστηριότητες, η τελική αναστοχαστική επιστροφή στο διάγραμμα KWLH και η ανατροφοδότηση μέσα από τον διάλογο επέτρεψαν στην εκπαιδευτικό να αποτιμήσει ουσιαστικά την πρόοδο των μαθητών και να προσαρμόζει τη διδακτική της πρακτική.

αδ) Παιδαγωγικό κλίμα μάθησης και διαχείριση της τάξης: Κατά την παρακολούθηση των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκε ότι η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε και διατήρησε ένα θετικό, ασφαλές και υποστηρικτικό παιδαγωγικό κλίμα μάθησης, το οποίο λειτούργησε καθοριστικά για την ενεργό εμπλοκή των μαθητών και την ομαλή εξέλιξη της μαθησιακής διαδικασίας. Η παιδαγωγική της παρουσία χαρακτηρίστηκε από σταθερότητα, συναισθηματική διαθεσιμότητα, σεβασμό προς τα παιδιά και ουσιαστική ενίσχυση της συμμετοχής όλων, δημιουργώντας ένα περιβάλλον εμπιστοσύνης, συνεργασίας και αποδοχής. Από την έναρξη και των δύο διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός αξιοποίησε τη μασκώτ της τάξης, τη Γουίνι, ως βασικό στοιχείο δημιουργίας συναισθηματικής σύνδεσης και ενεργοποίησης του ενδιαφέροντος των παιδιών. Η αξιοποίηση ενός

οικείου και αγαπητού συμβολικού προσώπου λειτούργησε ως γέφυρα επικοινωνίας, ενίσχυσε το αίσθημα ασφάλειας και δημιούργησε ένα οικείο πλαίσιο μέσα στο οποίο τα παιδιά αισθάνθηκαν ότι η συμμετοχή τους είχε ουσιαστική αξία. Στην πρώτη διδασκαλία, όπου η Γουίνι ζητούσε βοήθεια για να κατανοήσει ποια ζώα κινδυνεύουν να εξαφανιστούν, αλλά και στη δεύτερη, όπου αναζητούσε βοήθεια για να αναγνωρίσει τις διαφορετικές μπάλες και τα αντίστοιχα αθλήματα, η αφηγηματική αυτή συνθήκη ενεργοποίησε τη διάθεση προσφοράς, συνεργασίας και συμμετοχής. Η εκπαιδευτικός προώθησε με συνέπεια πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού, παρέχοντας σε όλα τα παιδιά χώρο και χρόνο να εκφράσουν τις σκέψεις, τις ιδέες και τις υποθέσεις τους χωρίς το φόβο του λάθους. Η αξιοποίηση του διαγράμματος KWLH στις δύο διδασκαλίες λειτούργησε όχι μόνο ως γνωστικό εργαλείο αλλά και ως παιδαγωγική πρακτική ισότιμης συμμετοχής, καθώς κάθε άποψη των παιδιών αναγνωρίστηκε και καταγράφηκε με σεβασμό. Ενδεικτικά, στην πρώτη διδασκαλία οι διαφορετικές υποθέσεις των παιδιών για τα απειλούμενα ζώα αντιμετωπίστηκαν ως αφετηρία διερεύνησης, ενώ στη δεύτερη διδασκαλία οι προσωπικές εμπειρίες των παιδιών σχετικά με τα αθλήματα αξιοποιήθηκαν ως πολύτιμο μαθησιακό υλικό. Η ενεργητική συμμετοχή των μαθητών διατηρήθηκε σε όλη τη διάρκεια και των δύο παρεμβάσεων, γεγονός που αποτυπώνει την αποτελεσματική διαχείριση της τάξης και την ποιότητα του παιδαγωγικού κλίματος. Η οργάνωση των παιδιών σε μικρές ομάδες και μαθησιακά κέντρα ενίσχυσε την αλληλεπίδραση, την αλληλοβοήθεια και την ανάληψη συλλογικής ευθύνης. Στην πρώτη διδασκαλία, κατά τη δραστηριότητα αποκρυπτογράφησης των κωδίκων, τα παιδιά συνεργάστηκαν για να καταλήξουν σε κοινό αποτέλεσμα, ενώ στη δεύτερη διδασκαλία, κατά τη διερεύνηση των διαφορετικών ειδών μπάλας, οι ομάδες συνδιαμόρφωσαν πληροφορίες και παρουσίασαν από κοινού τα ευρήματά τους στην ολομέλεια. Μέσα από αυτές τις διαδικασίες καλλιεργήθηκαν δεξιότητες συνεργασίας, αναμονής της σειράς, σεβασμού στη γνώμη του άλλου και συλλογικής λήψης αποφάσεων. Η πρόληψη λειτουργικών δυσκολιών και ενδεχόμενων προβλημάτων πειθαρχίας επιτεύχθηκε κυρίως μέσω της πολύ καλής οργάνωσης των δραστηριοτήτων, της σαφήνειας των οδηγιών και της συνεχούς εμπλοκής των παιδιών σε ενδιαφέρουσες και νοηματοδοτημένες δράσεις. Η εναλλαγή μορφών εργασίας (ολομέλεια, ομάδες, κινητική δράση, ψηφιακή διερεύνηση, ρομποτική) διατήρησε αμείωτο το ενδιαφέρον των παιδιών και υποστήριξε την ομαλή ροή της διδασκαλίας. Ειδικά στη δραστηριότητα της εκπαιδευτικής ρομποτικής με το BeeBot, τα παιδιά κλήθηκαν να διαπραγματευτούν, να συναποφασίσουν και να οργανώσουν από κοινού τις εντολές του ρομπότ, γεγονός που ενίσχυσε τη συνεργατική λειτουργία της ομάδας και την ειρηνική διαχείριση πιθανών διαφωνιών. Οι ευκαιρίες για εποικοδομητικό διάλογο υπήρξαν συνεχείς και ουσιαστικές σε όλη τη διάρκεια των διδασκαλιών. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε ανοιχτές ερωτήσεις, ενθάρρυνε την αιτιολόγηση των σκέψεων και ενίσχυσε την αλληλεπίδραση όχι μόνο μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών αλλά και μεταξύ των ίδιων των μαθητών. Μέσα από αυτές τις διαδικασίες ενισχύθηκε η λεκτική επικοινωνία, η ακρόαση, η επιχειρηματολογία και η συλλογική οικοδόμηση της γνώσης. Η σχέση των μαθητών με την εκπαιδευτικό χαρακτηρίστηκε από οικειότητα, εμπιστοσύνη και συναισθηματική ασφάλεια. Η στάση της υπήρξε σταθερά ενθαρρυντική, υποστηρικτική και εμπυχωτική, με διακριτική καθοδήγηση και σεβασμό στην αυτονομία των παιδιών. Παράλληλα, οι σχέσεις μεταξύ των μαθητών ενισχύθηκαν μέσα από τη συνεργασία, την κοινή διερεύνηση και την ομαδική παρουσίαση, στοιχεία που ενδυνάμωσαν την αίσθηση της μαθησιακής κοινότητας. Συμπερασματικά, η εκπαιδευτικός διαχειρίστηκε με ιδιαίτερη επιτυχία το παιδαγωγικό κλίμα και τη δυναμική της τάξης, δημιουργώντας ένα μαθησιακό περιβάλλον που ενίσχυε την εμπιστοσύνη, τον αλληλοσεβασμό, τη συνεργασία, την ενεργητική συμμετοχή και την αποδοχή της διαφορετικότητας, συμβάλλοντας ουσιαστικά τόσο στη γνωστική όσο και στην κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών. αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας– Αυτοαξιολόγηση του: Μετά το πέρας των δύο διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε συστηματικό αναστοχασμό της διδακτικής της πρακτικής και επέδειξε ιδιαίτερα ανεπτυγμένη ικανότητα αυτοαξιολόγησης και κριτικής επανεξέτασης του παιδαγωγικού και διδακτικού της έργου. Στο πλαίσιο αυτό, διαπίστωσε ότι οι βασικοί στόχοι και των δύο σεναρίων επιτεύχθηκαν σε υψηλό βαθμό, καθώς οι μαθητές εμπλούτισαν τη γνώση τους στα αντίστοιχα γνωστικά αντικείμενα, ανέπτυξαν δεξιότητες διερεύνησης, συνεργασίας και επικοινωνίας και συμμετείχαν ενεργά σε διαδικασίες βιωματικής μάθησης, επίλυσης προβλήματος και αξιοποίησης σύγχρονων εργαλείων. Κατά τον αναστοχασμό της, η εκπαιδευτικός επανεξέτασε κριτικά τη συνολική δομή και μεθοδολογική οργάνωση των δύο παρεμβάσεων και κατέληξε ότι η σταδιακή εξέλιξη των φάσεων (αφόρμηση, διερεύνηση, επεξήγηση, εμπλουτισμός, αξιολόγηση) συνέβαλε καθοριστικά στη συνεκτική οικοδόμηση της γνώσης. Στην πρώτη διδασκαλία, με θέμα τα απειλούμενα ζώα, αναγνώρισε ότι η αξιοποίηση της μασκώτ της τάξης λειτούργησε ως ιδιαίτερα αποτελεσματικός μηχανισμός ενεργοποίησης της πρότερης γνώσης και συναισθηματικής εμπλοκής, δημιουργώντας ένα ασφαλές και οικείο πλαίσιο μάθησης. Αντίστοιχα, στη δεύτερη διδασκαλία, εκτίμησε ότι η αφηγηματική συνθήκη με τις «μπάλες της Γουίνι» ενίσχυσε τη νοηματοδότηση της μάθησης και διατήρησε σταθερό το ενδιαφέρον των παιδιών καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Ιδιαίτερη βαρύτητα έδωσε στην αναστοχαστική αποτίμηση της αξιοποίησης του διαγράμματος KWLH και στις δύο διδασκαλίες, το οποίο αναγνώρισε ως καθοριστικό εργαλείο οργάνωσης της σκέψης, παρακολούθησης της μαθησιακής πορείας και ενίσχυσης της μεταγνωστικής επίγνωσης των παιδιών. Διαπίστωσε ότι η σταδιακή συμπλήρωσή του επέτρεψε τόσο στα παιδιά όσο και στην ίδια να αποτυπώσουν με σαφήνεια την πορεία από τις αρχικές ιδέες στη νέα γνώση,

ενισχύοντας τη συνειδητοποίηση του «τι έμαθαν» και «πώς το έμαθαν». Παράλληλα, επανεξέτασε τη λειτουργικότητα των ομαδοσυνεργατικών πρακτικών και στις δύο διδασκαλίες, καταλήγοντας ότι η εργασία σε μικρές ομάδες και στα μαθησιακά κέντρα συνέβαλε ουσιαστικά στην ανάπτυξη συνεργατικών δεξιοτήτων, στην ανταλλαγή ιδεών και στη συλλογική επίλυση προβλημάτων. Στην πρώτη διδασκαλία, η συνεργασία κατά την αποκρυπτογράφηση των κωδίκων ενίσχυσε τη συλλογική σκέψη και την επικοινωνία, ενώ στη δεύτερη, η διερεύνηση των μπαλών και η παρουσίαση των αποτελεσμάτων στην ολομέλεια ανέδειξαν τη σημασία της κοινής μαθησιακής εμπειρίας. Ιδιαίτερα σημαντικός υπήρξε ο αναστοχασμός της ως προς την ενσωμάτωση σύγχρονων τεχνολογικών εργαλείων. Στην πρώτη διδασκαλία, αξιολόγησε θετικά τη χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης, επισημαίνοντας ότι η εμπλοκή των παιδιών στη διατύπωση ερωτημάτων ενίσχυσε τη γλωσσική τους έκφραση, την ερευνητική τους σκέψη και την ικανότητα αναζήτησης πληροφορίας. Στη δεύτερη διδασκαλία, αναγνώρισε ότι η αξιοποίηση της εκπαιδευτικής ρομποτικής (BeeBot) λειτούργησε ως αποτελεσματικό εργαλείο μεταφοράς της γνώσης, καθώς οι μαθητές κλήθηκαν να συνδυάσουν γνωστικό περιεχόμενο, λογική ακολουθία και προγραμματιστικές δεξιότητες σε αυθεντικά μαθησιακά πλαίσια. Τέλος, επανεξέτασε τον ρόλο της στην παιδαγωγική διαχείριση των δύο διδασκαλιών, επισημαίνοντας ότι η σταθερή ενθάρρυνση, η αποδοχή όλων των απαντήσεων ως αφετηρία διερεύνησης και η διατήρηση κλίματος εμπιστοσύνης συνέβαλαν στην ενεργό και ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών και στην καλλιέργεια θετικής στάσης απέναντι στη μάθηση. Γενικά, ο αναστοχασμός της εκπαιδευτικού ανέδειξε επαγγελματική ωριμότητα, παιδαγωγική επίγνωση και επιστημονική επάρκεια. Η ικανότητά της να επανεξετάζει κριτικά τις διδακτικές της επιλογές, να τεκμηριώνει την αποτελεσματικότητά τους και να εντοπίζει τη συμβολή τους στην επίτευξη των μαθησιακών στόχων επιβεβαιώνει έναν σταθερό προσανατολισμό στη συνεχή βελτίωση του εκπαιδευτικού της έργου και στην ποιοτική αναβάθμιση της μαθησιακής εμπειρίας των παιδιών.